



**LIETUVOS BANKO  
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO  
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS  
DĖL X. X. IR IF P&C INSURANCE AS GINČO NAGRINĖJIMO**

2025-04-08 Nr. 429-67  
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėja) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjos ir *If P&C Insurance AS*, veikiančios Lietuvoje per įsteigtą filialą, (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

**N u s t a t y t a:**

2024 m. balandžio 12 d. tarp draudiko ir pareiškėjos buvo sudaryta Gyvūnų draudimo sutartis (draudimo liudijimo Nr. (duomenys neskelbtini)) (toliau – draudimo sutartis), kurios neatskiriama dalis yra Gyvūnų draudimo taisyklės Nr. TGD-20231<sup>1</sup> (toliau – Taisyklės) ir kuria buvo apdraustas pareiškėjos katinas (toliau – augintinis). Draudimo liudijime nurodytas draudimo sutarties galiojimo laikotarpis – nuo 2024 m. balandžio 12 d. iki 2025 m. balandžio 11 d.

2025 m. sausio 7 d. pareiškėja draudikui pateikė pranešimą apie įvykį, kuriame nurodyta: „Gingivitas / parodontozė“ (toliau – įvykis). Pareiškėja draudikui pateikė veterinarijos klinikos „Siaurio šnauceris“ 2025 m. sausio 6 d. išduotą augintinio ligos išrašą, kuriame nurodyta minėta diagnozė.

2025 m. sausio 22 d. draudikas informavo pareiškėją, kad, įvertinus pareiškėjos pateiktus medicinos ir gydymo išlaidas pagrindžiančius dokumentus ir atsižvelgus į tai, kad draudimo liudijime nenurodyta, kad apdraustam augintiniui taikoma dantų gydymo išlaidų draudimo apsauga, įvykis pripažintas nedraudžiamuoju ir draudimo išmoka, atlyginanti pareiškėjos už augintinio gydymą patirtas išlaidas, nebus mokama. Draudikas paaiškino, kad, vadovaujantis Taisyklių 23 punktu, draudikas atlygina dantų gydymo išlaidas, tik jeigu taip nurodyta draudimo liudijime. Taisyklių 26 punkto k papunktyje nurodyta, kad draudikas neatlygina gydymo išlaidų, susijusių su dantų šalinimu ar gydymu, įskaitant dantų gydymą po traumos. Ši sąlyga netaikoma tik tada, jeigu draudimo liudijime nurodyta dantų gydymo išlaidų draudimo apsauga.

Pareiškėja informavo draudiką, kad nesutinka su jo sprendimu. Anot pareiškėjos, Taisyklėse nėra aiškiai nurodyta, kad dantų gydymas laikomas nedraudžiamuoju įvykiu. Pareiškėjos nuomone, gingivitas ir parodontozė yra dantų ir dantenuų ligos, o pagal Taisyklės draudimo apsauga taikoma draudimo sutarties galiojimo laikotarpiu nustatytiems ligoms, todėl šios ligos turi būti laikomos draudžiamais įvykiais.

2025 m. sausio 27 d. draudikas, atsakydamas į pareiškėjos pastabas, pažymėjo, kad augintiniui suteiktos paslaugos (dantų apžiūra, rovimas procedūra ir kt.) yra priskiriamos prie odontologinių paslaugų, todėl sprendimas nebus keičiamas.

Pareiškėja nesutiko su draudiko sprendimu ir kreipėsi į Lietuvos banką, prašydama išnagrinėti kilusį ginčą. Kreipimesi pareiškėja draudikui kėlė reikalavimą išmokėti draudimo išmoką, atlyginančią pareiškėjos patirtas augintinio gydymo išlaidas, t. y. 528 Eur.

Atsiliepime į pareiškėjos kreipimąsi draudikas pakartojo sprendime atsisakyti mokėti draudimo išmoką pareiškėjai nurodytus argumentus ir prašė pareiškėjos reikalavimą laikyti nepagrįstu. Draudikas pabrėžė, kad pareiškėja draudimo sutartį sudarė naudodamasi draudiko interneto svetaine, kurioje buvo pateikta visa reikalinga informacija apie draudimą ir jo sąlygas, pareiškėjai buvo suteikta protinga galimybė susipažinti su draudimo sąlygomis, įskaitant

<sup>1</sup> Galioja nuo 2023 m. birželio 1 d.

teikiamos draudimo apsaugos apimtį, draudžiamaisiais bei nedraudžiamaisiais įvykiais. Draudiko teigimu, sudarydamas draudimo sutartį naudojantis nuotolinėmis ryšio priemonėmis (internetu svetainėje), draudėjas turi galimybę pasirinkti vieną iš siūlomų draudimo variantų: „If mini augintinis“, „If augintinis“ arba „If super augintinis“. Pasirinkus draudimo variantą „If mini augintinis“ ar „If augintinis“<sup>2</sup>, dantų gydymo išlaidų draudimo (įvykiui) apsauga netaikoma. Draudiko nuomone, pareiškėjos teiginys, kad Taisyklėse dantų gydymas nėra aiškiai nurodytas kaip nedraudžiamasis įvykis, yra neteisingas.

Papildomai draudikas pažymėjo, kad iš pareiškėjos pateikto augintinio ligos išrašo matyti, kad pareiškėja į veterinarijos kliniką kreipėsi dėl augintinio hiperemiškų (patinusių) dantenu, klibančių, skausmingų kandžių (dantų). Po trijų dienų nuo pirminio vizito augintiniui buvo išrauti septyni dantys, po to katinas pasveiko. Ligos išrašė nurodyta diagnozė – gingivitas ir paradontozė. Gingivitas ir paradontozė yra dantų ligos, kurios sukelia dantenu uždegimą ir infekciją, galinčią paveikti aplinkinius minkštus audinius, sąlygoti dantų netekimą. Taigi, šiuo atveju buvo gydomos dantų ligos, tačiau pagrindo atlyginti gydymo išlaidas pagal sudarytą sutartį nebuvo.

#### K o n s t a t u o j a m a :

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą, Lietuvos bankas atlieka ginčo šalių pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priima sprendimą.

Įvertinus ginčo šalių pateiktus dokumentus ir paaiškinimus, darytina išvada, kad ginčas kilo dėl draudiko sprendimo nemokėti dėl įvykio pareiškėjos patirtas išlaidas atlyginančios draudimo išmokos.

*Siekiant išspręsti tarp šalių kilusį ginčą, būtina įvertinti, ar pagal draudiko teikiamą draudimo apsaugą reglamentuojančias draudimo sutarties sąlygas draudikas pagrįstai atsisakė dėl įvykio mokėti draudimo išmoką.*

Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.987 straipsnyje nustatyta, kad draudimo sutartimi viena šalis (draudikas) įsipareigoja už sutartyje nustatytą draudimo įmoką sumokėti kitai šaliai (draudėjai) arba trečiajam asmeniui, kurio naudai sudaryta sutartis, įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytą draudimo išmoką, apskaičiuotą įstatyme ar draudimo sutartyje nustatyta tvarka, jeigu įvyksta įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytas draudžiamasis įvykis.

Pažymėtina, kad šalių sudaryta draudimo sutartis yra savanoriška, todėl draudikas, vadovaudamasis Civilinio kodekso 6.156 straipsnio 1 dalies nuostatomis, tokio pobūdžio sutartyse gali savo nuožiūra pasiūlyti sąlygas, susijusias su teikiamos draudimo apsaugos apimtimi. Nuo pasirinktos draudimo apsaugos priklauso draudikui mokamo atlyginimo už prisiimtus įsipareigojimus, t. y. draudimo įmokos, dydis. Kasacinio teismo praktikoje yra nurodyta, kad draudimo sutartimi draudimo objektui teikiama draudimo apsauga nėra absoliuti – draudikas, prisiimdamas draudimo riziką, nustato draudimo sutartimi suteikiamos draudimo apsaugos ribas<sup>3</sup>. Draudimo apsauga nustatoma tiek draudiko parengtose draudimo rūšies taisyklėse, tiek draudimo liudijime aptartose individualiosiose sąlygose.<sup>4</sup>

Draudžiamasis įvykis – tai draudimo sutartyje nurodytas atsitikimas, kuriam įvykus draudikas privalo mokėti draudimo išmoką. Teisine prasme draudžiamasis įvykis yra juridinis faktas, t. y. realaus gyvenimo reiškinys, su kuriuo įstatymas sieja teises pasekmes, konkrečiai – draudiko pareigą išmokėti draudimo išmoką. Nedraudžiamuoju įvykiu laikytinas atsitikimas, kai įvyksta į draudimo rizikos apibrėžtį patenkančias įvykis, tačiau šalys yra susitariusios, kad dėl konkrečių aplinkybių ir savitų aiškiai draudimo sutartyje nustatytų sąlygų šis įvykis nelemia draudiko pareigos išmokėti draudimo išmoką. Kaip ne kartą yra nurodęs Lietuvos Aukščiausiasis Teismas savo praktikoje, nedraudžiamieji įvykiai pašalina draudiko pareigą mokėti draudimo išmoką *ab initio* (nuo pradžių). Taigi, pareiga mokėti draudimo išmoką draudikui kyla tik tada, kai įvykio aplinkybės atitinka konkrečius draudimo sutartyje nurodytus draudžiamąjį įvykių

<sup>2</sup> Nagrinėjamu atveju pareiškėjos augintinis buvo apdraustas draudimo apsaugos variantu „If augintinis“.

<sup>3</sup> Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2012 m. kovo 13 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-91/2012.

<sup>4</sup> Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2015 m. gegužės 22 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-283-695/2015 ir kt.

požymius ir nėra aplinkybių, atitinkančių nedraudžiamųjų įvykių apibrėžimus.<sup>5</sup>

Atkreiptinas dėmesys, kad pareiškėja, sudarydama draudimo sutartį, siekė apsaugoti savo turtinius interesus, o draudikas įsipareigojo pareiškėjai išmokėti draudimo išmoką, įvykus draudžiamajam įvykiui. Nagrinėjamu atveju pareiškėjos ir draudiko sutartis buvo sudaryta pagal Taisykles, kurios yra neatskiriama draudimo sutarties dalis.

Kaip minėta, šalių ginčas kilo dėl pareiškėjos patirtų išlaidų už augintinio gydymą kompensavimo. Pareiškėjos teigimu, augintinio ligos, dėl kurių pareiškėja patyrė išlaidas (gingivitas ir parodontozė), yra dantų ir dantenų ligos, o pagal Taisykles, draudimo apsauga taikoma draudimo sutarties galiojimo laikotarpiu nustatytiems ligoms, todėl šios ligos turi būti laikomos draudžiamaisiais įvykiais. Draudikas, savo ruožtu, atsisakė įvykį pripažinti draudžiamuoju, nes augintiniui suteiktos minėtų ligų veterinarinio gydymo paslaugos priskirtinos prie odontologinių (dantų gydymo) paslaugų, o pareiškėjos pasirinktam draudimo variantui „If augintinis“ dantų gydymo išlaidų draudimo apsauga netaikoma.

Nagrinėjamu atveju draudimo sąlygas įtvirtinančiame draudimo liudijime nustatyta, kad gyvūnų draudimo sutartimi apdraustas gyvūnas draudžiamas ir, be kita ko, gydymo išlaidų draudimu. Taisyklių skyriaus „Gydymo išlaidų draudimas“ 19 punkte įtvirtinta, kad draudžiamaisiais įvykiais laikomos „Protingos ir būtinos veterinarinio gydymo išlaidos, patirtos draudimo apsaugos galiojimo laikotarpiu dėl tuo laikotarpiu nustatytos ligos arba patirtos traumos.“ Minėto Taisyklių skyriaus 23 punkte įtvirtinta, kad dantų gydymo išlaidos atlyginamos, tik jeigu taip nurodyta draudimo liudijime. Taisyklių dalyje, skirtoje gydymo išlaidų draudimo rizikai, aprašyti ir nedraudžiamieji įvykiai, kada draudikas nekompensuoja išlaidų, vienas jų – kai išlaidos yra susijusios su dantų šalinimu ar gydymu, įskaitant dantų gydymą po traumos. Ši sąlyga netaikoma, jeigu draudimo liudijime nurodyta dantų gydymo draudimo apsauga (Taisyklių 26 punkto k) papunktis).

Pareiškėja, nesutikdama su draudiko sprendimu atsisakyti išmokėti draudimo išmoką, nurodo, kad nei draudimo sutartyje, nei Taisyklėse dantų gydymas nėra aiškiai nurodytas kaip nedraudžiamasis įvykis.

Vertinant šiuos pareiškėjos argumentus, atkreiptinas dėmesys, kad, kaip jau minėta, tiek Taisyklių 23 punkte, tiek 26 punkto k papunktyje aiškiai ir nedviprasmiškai įtvirtinta, jog dantų gydymo išlaidos atlyginamos, tik jeigu taip nurodyta draudimo liudijime, t. y. iš esmės dantų gydymo išlaidų draudimas taikomas pasirinkus plačiausios draudimo apsaugos variantą „If super augintinis“.

Nors pareiškėja ir nurodo, kad Taisyklėse nėra aiškiai įtvirtinta, kad dantų gydymas laikomas nedraudžiamuoju įvykiu, tačiau tiek pretenzijoje draudikui, tiek kreipimesi į Lietuvos banką iš esmės neginčija aplinkybių, kad buvo tinkamai supažindinta su Taisyklių sąlygomis ir jose nustatytais nedraudžiamaisiais įvykiais.

Svarbu pažymėti, kad šalys, sudarydamos draudimo sutartį, aiškiai ir nedviprasmiškai susitarė, kad pareiškėjai taikomas jos pasirinktas draudimo variantas „If augintinis“ (ginčo dėl to nėra). Be to, draudimo liudijime šalys nebuvo susitarusios dėl platesnės draudimo apsaugos taikymo sąlygų, t. y. draudimo liudijime nebuvo sutartos sąlygos, kad draudimo apsauga apima ir dantų gydymo išlaidas (kaip tai nurodyta Taisyklių 23 punkte).

Atsižvelgiant į tai, sutiktina su draudiko argumentu, kad draudikas, turėdamas teisėtą interesą valdyti draudimo riziką bei kainodarą, Taisyklėse yra aiškiai numatęs, kokiais atvejais kokių ligų, gydymo ir procedūrų rizikos jis neprisiima ir kokių išlaidų neatlygina, įskaitant ir gydymo išlaidas, susijusias su dantų šalinimu ar gydymu, jeigu draudimo liudijime nenurodyta dantų gydymo išlaidų draudimo apsauga (Taisyklių 23 punktas ir 26 punkto k papunktis). Pareiškėja su šiomis sąlygomis galėjo ir turėjo susipažinti ne tik jai pateiktose Taisyklėse ir Draudimo produkto informaciniame dokumente, bet ir pildydama draudimo paraišką.

Pareiškėja taip pat remiasi aplinkybe, kad augintiniui nustatytos ligos – gingivitas ir parodontozė – yra dantų ir dantenų ligos, o, pagal Taisykles, draudimo apsauga taikoma draudimo sutarties galiojimo laikotarpiu nustatytiems ligoms, todėl šios ligos turi būti laikomos draudžiamaisiais įvykiais. Anot pareiškėjos, šios ligos yra rimtos dantų ir dantenų ligos, kurios gali turėti įtakos bendrai gyvūno sveikatai, pavyzdžiui, negydomos jos gali sukelti sisteminės infekcijas, kurios pagal draudimo sutartį jau būtų laikomos draudžiamaisiais įvykiais, nes draudimo sutartyje nėra nurodyta, kad šių ligų rizika nėra draudžiama.

Vertinant įrodymus, kuriais remiantis buvo priimtas draudiko sprendimas pripažinti įvykį nedraudžiamuoju, nustatyta, kad veterinarinės klinikos 2025 m. sausio 6 d. augintinio ligos

<sup>5</sup> Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2013 m. birželio 26 d. nutartis civilinėje byloje 3K-3-316/2013.

išrašo anamnezėje nurodyta: „2024-11-18 – kreipėsi į kliniką dėl hiperemiškų dantų, kandžiai klibantys, skausmingi, atlikti tyrimai, paskirti vaistai; 2024-11-20 – bendra savijauta išliekanti panaši, užregistruota dantų rovimumi; 2024-11-21 – išrauti septyni kandžiai; 2024-11-23 – burnos ertmė gyjanti; 2024-12-02 – burnos ertmė sugijusi, gyvūnas jaučiasi gerai; 2024-12-18 – jaučiasi gerai, dantenos nebe hiperemiškos; 2025-01-02 – kliniškai sveikas. Diagnozė: gingivitas/parodontozė.“

Sutiktina su draudiko argumentu, kad pareiškėjos teiginiai, jog augintiniui nustatytos ligos (gingivitas ir parodontozė) yra bendro pobūdžio sveikatos problemos, todėl jų gydymo išlaidos pagal gydymo išlaidų draudimo riziką turėtų būti atlyginamos, nepaisant to, kad gydymas susijęs būtent su dantų gydymu, prieštarauja draudiko teisei ir interesui nustatyti konkrečią prisiimamos rizikos apimtį ir apibrėžti draudžiamuosius bei nedraudžiamuosius įvykius. Pareiškėja pretenzijoje draudikui pati nurodė ir patvirtino, jog šios ligos yra dantų ir dantėnų ligos. Iš veterinarijos klinikos 2025 m. sausio 6 d. augintinio ligos išrašo matyti, kad pareiškėja į veterinarijos kliniką kreipėsi dėl augintinio negalavimų, susijusių su dantų būkle (patinusių dantėnų, klibančių dantų). Augintiniui buvo atliktas būtent dantų gydymas, t. y. planinė procedūra – septynių dantų rovimas, po jo augintinis pasveiko. Atsižvelgiant į tai, nėra pagrindo abejoti, kad pareiškėjos augintiniui buvo atliktos dantų gydymo procedūros, kurių išlaidos pagal šalių sudarytą draudimo sutartį neatlyginamos.

Lietuvos banko vertinimu, draudiko pateikti duomenys ir paaiškinimai pagrindžia, kad draudikas pagrįstai pritaikė draudimo sutarties sąlygas, pagal kurias draudimo išmoka, atlyginanti dėl augintinio gydymo patirtas išlaidas, nemokama, jei tos išlaidos yra susijusios su dantų šalinimu ar gydymu ir jeigu dantų draudimo apsauga nenurodyta draudimo liudijime.

Atsižvelgiant į tai ir vadovaujantis Lietuvos bankui pateiktų įrodymų visuma ir draudimo sutarties šalių sutartomis sąlygomis, darytina išvada, kad draudikas pagrįstai atsisakė mokėti draudimo išmoką, atlyginančią pareiškėjos patirtas išlaidas už augintinio gydymą.

Remdamasi tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasi Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjos X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Licencijavimo skyriaus vadovė,  
pavadojanti departamento direktorių

Agnė Kazlauskienė